

عنوان مقاله:

بررسی ماهوی عملکرد حوزه معنایی در بیماران ورنیکه

محل انتشار:

ششمین همایش ملی پژوهش های نوین در حوزه علوم انسانی و مطالعات اجتماعی ایران (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

امید آزاد - استادیار زبان‌شناسی مجتمع آموزش عالی گناباد، گناباد، ایران

خلاصه مقاله:

بیماری زبان پریشی کرونا به مثابه یکی از برجسته ترین نقصان های مغزی می باشد که بر اساس آن، توانایی های ادراکی بیماران دستخوش آسیب می گردد در حالی که توانایی های تولیدی آنها حفظ می شود. اگرچه پژوهش های متعدد در زبان های گوناگون با هدف تحلیل ماهیت این نقصان انجام یافته است، هنوز اختلاف نظر های قابل توجهی در این باب باقی مانده است. در حالی که در برخی از پژوهش ها این نقصان را منتسب به آسیب کنشی قلمداد می کنند، دیگر پژوهش ها، بر نقصان توانشی تأکید کرده و آسیب مزبور را به عنوان مشکلی کیفی قلمداد می کنند. پژوهش حاضر، با مد نظر قرار دادن فقدان پیشینه پژوهشی کافی، در تلاش است تا دیدگاه خویش را در باب این اختلاف نظر با مقایسه توانایی های پردازش معنایی بیماران ورنیکه فارسی زبان و افراد سالم بیان کند. برای نیل به این هدف، از آزمون قضاوت معنایی استفاده شد. در آزمون مزبور، از 10 بیمار ورنیکه و همین تعداد افراد سالم که از نظر سن و تحصیلات، با یکدیگر همتا شده بودند خواسته شد تا به شناسایی روابط معنایی در بین گروهی از واژگان که به گونه ای از منظر معنایی مرتبط بودند، مبادرت ورزند. نتایج، بیانگر عدم تقارن در عملکرد آزمودنی ها بود. در حالی که بیماران ورنیکه، نقصان شدیدی در آزمون قضاوت معنایی از خود بروز دادند، عملکرد افراد سالم بسیار خوب بود. این رفتار گزینشی در جفت واژه های معنایی متفاوت مشاهده شد. در حالی که بیماران ورنیکه در بیشتر جفت واژه های معنایی عملکرد ضعیفی از خود بروز دادند، مشکلات آنها در برخی از مقولات معنایی، بارزتر بود. نتایج پژوهش ما، همسو با فرضیه نقصان توانشی اظهار می دارد که اقلام واژگانی به مثابه واحد معنایی در واژگان ذهنی پردازش می شوند. بنابراین، اقلام واژگانی در یک شبکه معنایی مبتنی بر روابط معنایی شان مقوله بندی می شوند.

کلمات کلیدی:

حوزه معنایی، ورنیکه، پردازش معنایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1128025>

